DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy Obwodowej w Janowie (w Polsce).

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony. | Nr. 25. | Janów, dnia 1. Grudnia 1916.

1. Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich wójtów Jenerał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymaganie dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.

4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.

5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych:

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleninu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca

pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wspisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota, 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona— o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

C. i k. Jeneral-Gubernator:

KAROL KUK, w. r.

2. 34 miast aktywowanie rad miejskich.

Na podstawie paragrafu 21. rozp. N. K. A. z 18. sierpnia 1916 Nr. 65 Dz. rozp. w sprawie ordynacyi miejskiej dla 34 miast zarządziło Jeneral-Gubernatorstwo, jak następuje:

I.

1. Przy mianowaniu, pierwszej rady miejskiej, przedsięwziętem przez Komendę obwodową w myśl paragr. 14 powołanego rozp. w tenże rozp. wymienionych miastach, należy wybrać radnych miejskich i ich zastępców wedle możności w równej liczbie z członków każdej z 4-u kuryi wyborczych jednakże nie jest to koniecznie potrzebne albowiem przy wyborach w pojedynczych kuryach, mogą być wybrane osoby, nie tylko w tejże kuryi do wyboru uprawnione.

2. Na radnych miejskich należy mianować tylko osoby mające wedle pr. 9 prawo do wyboru.

Jako obywateli Królestwa Polskiego należy w myśl pr. 8 p. 4 tylko te osoby uważać które są stałemi mieszkańcami jakiejkolwiek gminy miejskiej lub wiejskiej w Królestwie.

Jeżeli zachodzi wątpliwość co do przeznaczonego, czy tenże w myśl prg. 9 włada poprawnie językiem polskim w słowie i piśmie, to ma ją rozstrzygać przeznaczona przez Komendę obwodową do tego komisya składająca się z kierującego cywilnego komisarza lub tegoż zastępcy i 4-ch poważnych mieszkańców miasta.

3. Nie można zamianować radnymi miejskiemi:

a) Urzędników i służby miasta lub zakładów miejskich, jak długo są w służbie czynnej, a po wystąpieniu z tejże dopóki wspólne rachunki nie są ostatecznie uregulowane,

b) Właścicieli koncesyi miejskich przedsiębiorstw, jakoteż dzierżawców i kierowników tychże,

c) Dzierżawców miejskich realności i dochodów,

d) Osób, które na podstawie umowy, pracują lub mają dostawy dla miasta,

e) Osób, nad których majątkiem jest konkurs ogłoszony, tak długo jak długo trwają dochodzenia w tejże sprawie.

4. Imiona zamianowanych radnych miejskich i zastępców należy ogłosić.

Komenda obwodowa zwołuje mianowanych radnych miejskich na konstytuujące posiedzenie. Przewodniczącym jest kierujący komisarz cywilny lub jego zastępca.

Na radnych miejskich, którzy pomimo przesłanych zaproszeń nie zjawiliby się na tem posiedzeniu, lub którzyby się uchylili w sposób nieuprawniony od wyboru burmistrza albo jego zastępcy, może rada miejska nałożyć karę do 100 K.

5. Rada miejska ma najpierw postanowić, którzy członkowie zarządu miejskiego mają pobierać płacę i wysokość tejże.

Burmistrzowi należy w każdym wypadku przyznać płacę, zastępcy burmistrza i radnym, tylko w tym razie, gdy są stale zajęci załatwianiem spraw zarządu. Sam udział tylko w obradach magistratu należy uważać jako urząd honorowy.

6. Po ustanowieniu płac rada miejska uchwala zwykłą większością głosów czy wybór burmistrza i jego zastępcy ma się odbyć ustnie czy pisemnie, następnie wybiera burmistrza, potem zastępcę — każdego osobno.

7. Do wyboru burmistrza i jego zastępcy jest potrzebna obecność $^2/_3$ wszystkich zamianowanych radnych miejskich i absolutna większość głosów wszystkich zamianowanych radnych miejskich.

Do wyboru ławników muszą również $^2/_3$ mianowanych radnych miejskich być obecnymi, jednakowoż wystarcza absolutna większość głosów obecnych radnych miejskich.

Jeżeli wybór nieda absolutnej większości głosów, to należy go powtórzyć. Na wypadek gdyby i poraz wtóry przeprowadzone wybory nie dały większości głosów, należy przeprowadzić wybory ścisłe między tymi dwoma kandydatami, którzy przy drugich wyborach uzyskali największą ilości głosów.

Przy równej ilości głosów liczniejszych kandydatów należy za pomocą losowania rozstrzygać, którzy kandydaci mają wejść w ściślejsze głosowanie.

8. Oprócz osób wymienionych w punkcie 3 nie mogą być wybranymi na członków magistratu także i ci którzy do już wybranych członków magistratu stoją w drugim lub pierwszym stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

9. Po przeprowadzonym wyborze burmistrza i jego zastępcy kończy swą działalność konstytuujące posiedzenie.

Jeżeli jeden z obranych nie uzyska wymaganego zatwierdzenia, to należy przeprowadzić ponowne wybory w tym samym porządku.

10. Po zatwierdzeniu wyboru burmistrza i jego zastępcy, składają oni na ręce Komendanta obwodu lub jego zastępcy wymagane przyrzeczenie wiernego spełniania swych obowiązków.

11. Po podjęciu urzędowania zwołuje burmistrz natychmiast radę miejską na posiedzenie, odbiera przepisane przyrzeczenie i zarządza wybór ławników.

12. Wybór ławników odbywa się analogicznie wedle postanowień p. 6—8 tego rozp. z tem, że do ważności wyborów jest potrzebna tylko absolutna większość obecnych radnych miejskich.

II.

Rada miejska ma jaknajszybciej ustanowić porządek dzienny dla siebie i dla magistratu, następnie przedłożyć go Komendzie obwodowej celem uzyskania od W. G. G. koniecznego zatwierdzenia wedle p. 6. Aż do tego czasu obowiązywać będą następujące ogólne postanowienia, które należy dołączyć do mającego się uchwalić porządku dziennego.

1. Radę miejską zwołuje wedle potrzeby burmistrz. Na żądanie trzeciej części radnych miejskich jest również burmistrz obowiązany zwołać radę miejską.

2. Radni miejscy, którzy bez uzasadnienia nie uczęszczają na posiedzenia, będą przez burmistrza upomniani. Po dwukrotnem upomnieniu mogą być opieszałym radnym miejskim nałożone kary pieniężne przez radę miejską.

3. Posiedzenia rady miejskiej są publiczne. Sprawy osobiste należy załatwiać na tajnych posiedzeniach, ze względu moralności publicznej lub na interesa miasta, może rada miejska lub burmistrz wykluczyć publiczność od przebywania na posiedzeniach rady miejskiej.

4. Do powzięcia ważnych uchwał jest konieczna obecność najmniej połowy radnych miejskich. Uchwały mają być powzięte absolutną większością głosów obecnych radnych miejskich.

5. Uchwały rady miejskiej należy protokołować.

6. Burmistrz ma zastanowić uchwały rady miejskiej, które przekraczają zakres działania tejże, sprzeciwiając się istniejącym przepisom, lub mogą według zdania burmistrza szkodzić miastu i bezwłocznie zawiadomić o tem Komendę obwodową dla każdoczesnego dalszego zarządzenia w myśl parg. 19 dla ordynacyi miejskiej.

7. Urzędników miasta przyjmować może lub zwalniać rada miejska na wniosek burmistrza, służbę i robotników dziennych może burmistrz we własnem zakresie działania przyjąć lub zwolnić.

8. Burmistrz jest przewodniczącym na obradach rady miejskiej i magistratu. wykonywa uchwały rady miejskiej i załatwia sprawy bezpośredniego zarządu miasta.

Burmistrz jest przełożonym wszystkich miejskich zakładów i urzędów i reprezentuje miasto na zewnątrz.

9. Akta, które nakładają na miasto zobowiązania, mają być podpisane przez burmistrza, lub zastępcę i dwóch ławników.

10. Burmistrz kieruje policyą miejską wchodzącą w zakres działania rady miejskiej.

11. Kary pieniężne, wyznaczone przez burmistrza w myśl postanowień parag. 17 ordynacyi miejskiej i grzywny nałożone przez radę miejską w myśl powyższych postanowień, mają być przez radę miejską lub na wniosek tejże przez burmistrza, przeznaczone na cele humanitarne i dobroczynne.

12. Magistrat pomaga burmistrzowi wedle jego wskazania w przeprowadzaniu uchwał magistratu i przy bezpośrednim zarządzie miasta. Magistrat zgromadza się wedle potrzeby na zawiadomienie przez burmistrza. Kierownicy urzędów miastowych lub ich zastępcy, biorą udział w obradach magistratu, o ile te dotyczą spraw zakresu ich działań a to tylko z głosem doradczym, o ile nie są zarazem członkami magistratu.

13. Burmistrz nie jest skrępowany przez uchwały magistratu.

14. Najważniejszem zadaniem magistratu powstałego z zamianowanego przedstawicielstwa miejskiego będzie przygotowanie przeprowadzenie projektowanych wyborów do rady miejskiej i przez założenie spisu członków gminy wedle poszczególnych kuryi.

3. Mianowanie radnych miasta Janowa oraz zastępców tychże.

W myśl § 14 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 18/8 1916. Dz. rozp. Nr, 65 zostali zamianowani następujący panowie radnymi miasta Janowa:

1. Ks. Proboszcz Michał Zawisza, 2. Aktabowski Stanisław, 3. Drzymała Wincenty, 4. Herfurt Jan, 5. Krysteli Łukasz, 6. Krzysztoń Adam, 7. Kołtyś Wincenty, 8. Kwiecień Andrzej, 9. Kwiatkowski Leon, 10. Łupina Andrzej, 11. Mazurkiewicz Józef, 12. Orzeł Maciej, 13. Rogowski Adolf, 14. Rząd Tomasz, 15. Sowa Tomasz, 16. Tyszkiewicz Aleksander, 17. Polanowski Artur, 18. Wojtan Mikołaj, 19. Blumenkranz Leizor, 20. Friedman Chiel, 21. Zylber Benzian, 22. Scharfstein Boruch 23. Sterenfeld Aron, 24. Weidenbaum Pejsach.

Zastępcami radnych miasta Janowa zostali zamianowani:

1. Bielecki Jan, 2. Chmiel Andrzej, 3. Jonak Stanisław, 4. Kołtyś Kazimierz, 5. Kuźmierczyk Michał, 6. Orzeł Jan, 7. Tomczyk Józef, 8. Gajewski Jan, 9. Wojtan Leon, 10. Forstadt Chaim, 11. Fichtenbaum Chemja, 12. Werba Jankiel.

Radnymi miasta Kraśnika zostali zamianowani:

1. Ks. Proboszcz Józef Kobilinski 2. Adam Gotner, 3. Franciszek Pluder, 4. Stanisław Osiniak, 5. Stanisław Zdybicki, 6. Wojciech Rycerz, 7. Jan Misztalski, 8. Władysław Gotner, 9. Robert Przegalinski, 10. Aleksander Rybka, 11. Stefan Rybka, 12. Stefan Czerwiński 13. Stanisław Grabowski, 14. Mieczysław Dobrowolski, 15. Tomasz Matuszkiewicz, 16. Jankiel Sobol, 17. Icek Majer Wajcenblit 18. Pinkwas Brafman, 19. Mendel Rubinsztajn, 20. Jan Pyzik, 21. Feliks Wojtowicz, 22. Stanisław Bienich, 23. Feliks Rudzyński, 24. Jan Chmielowiec.

Zastępcami radnych miasta Kraśnika zostali zamianowani:

1. Roman Paterski, 2. Józef Maszczyński, 3. Stefan Falisierski, 4. Teodor Narasewicz, 5. Paweł Siebielec, 6. Władysław Bielski, 7. Korneljusz Worniak, 8. Juljan Morawski, 9. Paweł Łukasiewicz, 10. Kazimierz Starobrat, 11. Motek Frydman, 12. Boruch Brafman.

4. Regulamin dla rzeźni w obwodzie janowskim oraz pouczenie dla oglądaczy zwierząt i mięsa.

Powołując się na Dziennik urzędowy Nr. 23 p. 7. zarządza się następujące przepisy wykonawcze:

Do § 1.

1) Pod wyrażeniem „mięso" rozumie się również i konserwy mięsne, wędliny, szynka i wszelkie kiełbasy i salcesony. Zakaz ten rozciąga się zatem na gotowanie, używanie (jedzenie) i podawanie (sprzedaż) takich potraw, których mięso jest składnikiem.

2) W dniach, w których sprzedaż mięsa i potraw mięsnych jest wzbroniona, zakazuje się temsamem we wszelkich jadłodajniach, żeby tego rodzaju potrawy lub mięso miały się nawet na składzie, w pokojach, dostępnych dla konsumentów (gości), znajdować. Ten zakaz rozciąga się również na restauracye kolejowe i kantyny.

3. Jatki z mięsem wołowem świń i drobiu mają być w dni takie nietylko zamknięte, ale równocześnie zakazuje się przebywania w sklepie komukolwielk z personalu lub nawet i właścicielowi.

Do § 2.

I.

Bydło (buhaje, woły, krowy i cielęta), tudzież świnie, owce i kozy, wolno bić (kłuć) tylko:

a) w rzeźniach publicznych, gminnych: w Janowie, Kraśniku, Modliborzycach, Zaklikowie, Zakrzówku i Annopolu;

b) w Brzozówce, Dzierzkowicach, Chrzanowie, Gościeradowie, Kosinie, Kawenczynie, Potoku, Trzydniku, Urzędowie i Wilkołazie w budynkach przeznaczonych na ten cel przez Wójta.

II.

W rzeźniach i budynkach na rzeź zwierząt przeznaczonych w ustępie I. wolno bić (kłuć) zwierząt tylko w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia od 2—5 po południu.

W innych dniach bić nie wolno.

III.

Dla każdej miejscowości zapodanej w ustępie I. wyznacza c. i k. Komenda obwodowa kontyngent zwierząt rzeźnych, jaki może być wybity miesięcznie.

Kontyngent ten nie może być pod żadnym warunkiem przekroczonym.

Rozdział kontyngentu należy do pp. Wójtów.

IV.

Zwierzęta wtedy tylko dopuścić można do rzeźni, jeżeli zostaną: 1) oglądnięte przed rzezią przez miejscowego oglądacza zwierząt umiejącego czytac i pisać. 2) jeżeli będą zaopatrzone przepisanym paszportem; 3) jeżeli będą zaopatrzone potwierdzeniem zapłaconej taksy za użycie rzeźni lub budynku na rzeź przeznaczonego.

Taksy te wpływają na rzecz gminy.

W rzeźniach. tudzież budynkach przeznaczonych na rzeź zwierząt, które dotąd nie mają wyznaczonej taksy, należytość za użycie rzeźni oznacza się w wysokości 1 rubla od sztuki bydła lub świń, zaś 50 kop. od sztuki owcy lub kozy.

4) Jeżeli przemysłowcy wykażą się potwierdzeniem zapłaconej taksy oglądaczowi zwierząt.

Za oględziny sztuki bydła lub świni ma się pobierać po 1 koronie, zaś od sztuki owcy lub kozy po 50 hal.

PP. Wójtowie wypłacą oglądaczowi zwierząt z kasy gminnej z końcem każdego miesiąca za kwitem ostemplowanym należytość za oględziny zwierząt.

5) jeżeli poddający zwierzęta rzezi wykażą się każdorazowo poświadczeniem zaopatrzonem pieczęcią gminną, że przysługuje im prawo bicia danego gatunku zwierząt, i że przemysłowiec oznaczonego kontyngentu miesięcznego jeszcze nie wyczerpał.

V.

Oglądacz zwierząt sprawdzić ma zatem, czy wymienione w ustępach I., II. i IV. warunki zostały dopełnione.

Nie wolno oglądaczowi zwierząt dopuścić zwierząt:

A) do rzezi:

1) jeżeli warunki wymienione w ustępach I., II. i IV. nie zostały dopełnione; 2) jeżeli zwierzęta przeznaczone na rzeź są wychudzone, ciężarne; 3) jeżeli świnie nie ciężarne nie

posiadają przepisanej wagi żywej 100 kg.; 4) jeżeli zwierzęta są chore lub dotknięte są widoczną gruźlicą (suchotami), a świnie wągrami;

B) mięsa na konsumcyę:

jeżeli mięso posiada nieprawdziwą barwę (ciemno-czerwoną, brunatną, czarną, szarą) lub jest oślizgłe i galeretowato naciekłe; 2) jeżeli jest dotknięte wągrami lub gruźlicą.

Mięso o zmiennym wyglądzie lub z chorych zwierząt ma oglądacz zwierząt oblać karbolem lub naftą i zakopać.

VI.

Dalsze obowiązki oglądacza zwierząt:

a) oglądacz zwierząt ma być obecnym aż do ukończenia rzezi i porządku w rzeźni;

b) ma być obecny przy zakopaniu mięsa z wójtem lub sołtysem;

c) ma przedkładać pierwszego każdego miesiąca wykazy zwierząt rzeźnych łącznie z paszportami wójtowi i dopilnować, aby dokumenta te znajdowały się w c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej dnia 3-go każdego miesiąca:

d) ma przekonywać się często przez rewizye urzędowe niespodzianie, czy pokątnie nie biją sztuk rzeźnych w celach zarobkowych;

e) donieść o wszystkich przekroczeniach c. i k. Komendzie obwodowej przez swoją gminę.

VII.

W razie przedwczesnego wyczerpania kontyngentu, nie wolno bić (kłuć) więcej zwierząt rzeźnych a rzeźnie należy zamknąć.

VIII.

W rzeźni i budynkach przeznaczonych na rzeź ma panować wzorowa czystość.

Za dopilnowanie czystości odpowiedzialnym jest oglądacz zwierząt.

IX.

Przekroczenia tych zarządzeń karane będą grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Obok tej kary może być orzeczona konfiskata mięsa i odebranie koncesyi przemysłowej.

X.

Zarządzenia te mają natychmiast moc obowiązującą.

Potrzebne druki oraz rozdział miesięcznego kontyngentu, wyznaczonego dla każdej rzeźni, prześle się osobno.

5. Obrót handlowy rolniczemi zwierzętami domowemi.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z 12-go listopada 1916 r.

Na mocy § 1. punkt 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8-go września 1916 r., Dz. rozp, Nr. 68. dotyczącego ochrony rolniczych zwierząt domowych, zarządza się co następuje:

§ 1. . Koncesya handlowa.

Do prowadzenia handlu końmi, osłami, mułami, bydłem i nierogacizną w sposób przemysłowy, potrzebnem jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w obrębie której przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Na podstawie tej koncesyi może być przemysł wykonywany tylko w obrębie tej Komendy obwodowej, która udzieliła koncesyi.

Na dowód uzyskania pozwolenia wydaje się dokument (akt koncesyjny).

§ 2. Pozwolenie na przewóz.

Transport, pędzenie, przeprowadzenie, oraz wszelki inny sposób przewozu zwierząt wymienionych w § 1. z jednego obwodu do drugiego, odbywać się może tylko na podstawie pozwolenia na przewóz wydanego przez Komendę obwodu, z obrębu której zwierzęta mają być wyprowadzone.

W podaniu o pozwolenie na przewóz musi być podany cel wywozu, miejsce przeznaczenia, ilość i rodzaj zwierząt, które mają być wywiezione, oraz gmina, z której mają być wyprowadzone.

§ 3. Zaopatrywanie wizą dokumentu, zezwalającego na przewóz.

Wywóz można na podstawie uzyskanego zezwolenia uskutecznić dopiero po zgłoszeniu

w Komendzie miejsca wywozu. Komenda potwierdza zgłoszenie na dokumencie, zezwalającym na przewóz, podając datę wypędu i ilość wypędzonych zwierząt.

§ 4. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe w myśl art. II. § 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30, grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Oprócz kary można na podstawie § 1. punkt 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8-go września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., orzec konfiskatę tych zwierząt, które stanowią przedmiot dochodzenia karnego i są własnością ukaranego.

§ 5. Zniesienie dawniejszych przepisów.

Istniejące przepisy dotyczące obrotu handlowego rolniczemi zwierzętami domowemi znosi się. Licencye i pozwolenia, wydane na podstawie zniesionych przepisów, nie mają skutku prawnego.

Przepisy weterynaryjno-policyjne nie doznają przez niniejsze rozporządzenie żadnej zmiany.

§ 6. Wejście w życie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

6. Darowanie kary.

Z okazyi ogłoszenia samodzielnego Królestwa Polskiego w myśl rozporządzenia ułaskawienia G. N. W. z 5./11. b. r. M. J. Präs. Nr. 15832/16 została następującym więźniom tutejszego aresztu polowego reszta kary w drodze łaski darowaną:

1. Jakubczykowi Jędrzejowi z Majdanu gmina Modliborzyce,

2. Amborskiemu Janowi z Anatolina gmina Brzozówka,

3. Trzpiotowi Janowi z Anatolina gmina Brzozówka,

4. Piwowarskiemu Zygmuntowi z Rzeczycy ks. gmina Trzydnik,

5. Brankiewiczowi Władysławowi z Łysakowa gmina Zaklików,

6. Krasioniowi Wawrzyńcowi z Wólki Gościeradów,

7. Żurawowi Janowi ze Stojeszyna, gmina Modliborzyce,

8. Gozdalowi Karolowi z Bęczyna, gmina Urzędów,

9. Spryszakowi Dominikowi z Moczydeł starych gmina Brzozówka

10. Bieńkowi Piotrowi z Osówka, gmina Potok,

11. Byrze Walentemu z Polichny, gmina Brzozówka.

7. Zasądzenia.

C. i k. Sąd wojskowy w Janowie zasądził:

1. Tomporowskiego Józefa z Kępy, gmina Wilkołaz za zbrodnie nieuprawnionego posiadania broni po myśli § 2 rozporządzenia N. K. A. z 8./3. 1916 Nr. 51 rozdział, XVI. Dz. rozp. dla Zarządu wojskowego w Polsce na 1 miesiąc więzienia.

2. Ptaszka Piotra z Wolicy, gmina Polichna za zbrodnię udzielania pomocy dezercyi po myśli § 318 w .u. k. na 2 miesiące więzienia, i

3. Witkowskiego Michała z kolonii Józefin gmina Zakrzówek za zbrodnię oszczerstwa po myśli § 514 w. u. k. na 12 miesięcy ciężkiego i obostrzonego więzienia.

8. Wyrok.

W Imieniu Jego Cesarskiej Królewskiej Apostolskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Lublinie jako sąd doraźny orzekł po przeprowadzonej w dniach 26, 27 i 28 października 1916. rozprawie:

1. Bolesław Szyszkowski, lat 26, koszykarz w Tatarach,

2. Tomasz Wójcik, lat 40, koszykarz w Lublinie,

3. Józef Grenda, lat 22, koszykarz w Lublinie,

4. Jan Dymucha, lat 21, murarz w Lubartowie,

5. Józef Pytka, lat 46, stolarz w Lubartowie,

6. Jadwiga Wójcik, lat 30, handlarka w Lublinie,

7. Julianna Gejzak, lat 26, praczka w Lublinie,

winni są:

I. Bolesław Szyszkowski, Tomasz, Wójcik i Józef Grenda, że dnia 16. sierpnia 1916 w Kośminku oddali do żandarmów polowych, plutonowego Michała Buchmüllera i kaprala Piotra Weretylnika, kilkanaście strzałów rewolwerowych w zamiarze pozbawienia ich życia.

II. Bolesław Szyszkowski, Tomasz Wójcik i Józef Grenda, że w nocy z 28 na 29 sierpnia 1916 uzbrojeni w rewolwery, wtargnęli do domu Andrzeja Korby w Rurach Wizytkowskich, przez groźby i gwałtowne targnięcie się na obecne tam osoby tymże gwałtt zadali, celem zawładnięcia kwotą 115 rubli i 130 koron i kwoty te rzeczywiście zrabowali i że w ten sam sposób w nocy z 30 na 31 sierpnia 1915 zrabowali u Stanisława Podolskiego w Krępcu kwotę 134 rubli;

III. powyżsi i Jan Dymucha, że w owyż opisany sposób: dnia 3 września 1916 roku u Seweryna Borowskiego w Młynie polnym (okręgu Lubartowskiego) zrabowali kwotę 500 K i 250 rubli;

IV. czterej powyż wymienieni tudzież Józef Pytka, że w tenże sam sposób dnia 2. września 1916 u Walentego Łazugi w Uniszowicach kwoty 475 rubli i 50 K zrabowali;

V. Jadwiga Wójcik i Juljanna Gejzak, że rabunki pod II. wymienione przez wyśledzenie stosunków majątkowych, przez dostarczenie rewolweru przy rabunkach używanego, przez nauczanie i doradzenie spowodowały względnie część zrabowanych pieniędzy dla siebie przyjęły;

VI. Józef Grenda nadto, że w zamiarze uchylenia się od służby wojskowej porzucił szeregi polskiego korpusu posiłkowego.

W ten sposób popełnili Bolesław Szyszkowski, Tomasz Wojcik i Józef Grenda zbrodnie usiłowanego morderstwa z § § 15, 413, 414, l. 4 w. u. k. i zbrodnię rabunku z § § 483, 485 b. c. d. i 487 w. u. k. a nadto Józef Grenda zbrodnie dezercyi z § 183 w. u. k.

Jan Dymucha i Józef Pyłka zbrodnię rabunku z §§ 483, 485 b. c. d. i 487 w. u. k. Jadwiga Wójcik i Juljanna Gejzak zbrodnię współudziału i uczestnictwa w zbrodni rabunku z §§ 11, 483, 485, b. c. d. 487 i 491 w. u. k.

Za zbrodnie powyższe zasądza się Józefa Grendę na wykluczenie z polskiego korpusu posiłkowego a nadto wszystkich pomyśli rozporządzenia N. K. A. (N. K. E.) z 16 marca 1916 Op. Nr. 32183 i § 444 w. p. k.

na karę śmierci przez powieszenie.

Lublin, dnia 28 października 1916.

Wyrok ten dnia 28 października 1916 zatwierdzonym i w tymże dniu publicznie wykonanym został.

9. Amnestya.

Na podstawie rozporządzenia amnestyjnego z 5. listopada 1916 Z. J. Präs. Nr. 15.832/16 darowano 1. Wacławowi Kolasie z Baraków starych. gm. Zaklików, 2. Karolinie Młynarskiej z Kraśnika, 3. Wincentemu Szymańskiemu z Gościeradowa, 4. Janowi Smylowi z Zakrzówka r e s z t ę odbywanej w międzyczasie przez nich kary więzienia.

Natomiast niżej wyszczególnionym darowano w c a ł o ś c i wymierzoną im po dzień 5. listopada prawomocnie, a jeszcze niewykonaną karę przez sądy pokoju, a to:

I. przez sąd pokoju w Janowie.

1. Andrzej Borecki, 2. Dawid Dercha, 3. Berek Lachter, 4. Sura Laja Umlas z Janonowa, 5. Józef Kowalik, 6. Andrzęj Tyra, 7. Jacenty Gąbka, 8. Maryanna Sulowska, 9. Stanisław Sulowski, 10. Stanisław Omiotek, 11. Filip Lewczyk, 12. Stanisław Matysz, 13. Wawrzyniec Sulewski, 14. Tomasz Jarosz, 15. Wojciech Jarosz, 16 Szymon Szmiszek, 17. Bartłomiej Zdybel, 18. Grzegoż Madejski, 19. Paweł Gąbka, 20. Wojciech Stadnicki, 21. Paweł Biernat, 22. Andrzej Zdybel, 23. Marcin Zdybel, 24. Wojciech Biernat, 25. Franciszek Gąbka, 26. Tomasz Sulewski, 27. Paweł Szwatek, 28. Maciej Kościk z Chrzanowa, 29. Franciszek Knap, 30. Maryanna Kulpa, 31. Wincenty Kołtyś syn Kazimierza, 32. Michał Drzymała, 33. Leon Kuśmierz 34. Stanisław Kendra w Zaolszynie, ad Janów, 35. Tomasz Oleksiak z Nalepy pow. Nisko, 36. Józef

Rycerz, 37. Andrzej Sulowski, 38. Wojciech Widz, 39. Stanisław Kowalik, 40. Jan Maksim, 41. Jan Kowalik, 42. Wojciech Góra, 43. Kazimierz Jaworski, 44. Wojciech Jaworski, 45. Wojciech Maksim, 46. Marcin Krzos, 47. Maryanna Góra, 48. Paweł Sulowski, 49. Marcin Jarosz, 50. Michał Zdybel, 51. Stanisław Sokół, 52. Wawrzyniec Chudziak, 53. Walenty Zdybel, 54. Andrzej Zaręba, 55. Wojciech Biernat, 56. Jan Zdybel. 57. Antoni Ponk, 58. Walenty Łupina, 59. Antoni Krzos, 60. Andrzej Gąbka, 61. Maciej Sokół, 62. Paweł Sokół, 63 Jan Łupina, 64. Józef Kozina. 65, Szymon Łupina, 66. Paweł Szwałek, 67. Wojciech Maksim, 68. Józef Biernat z Chrzanowa, 69. Stanisław Kendra, 70. Jan Skowroński, w Zaolszynie, ad Janów, 71. Jan Władszczak, z Wólki Ponikowskiej gm. Zakrzówek, 72. Michał Bednarczyk 73. Herszek Oliwa, 74. Nachman Guterman, 75. Frajda Horendreksler 76. Szloma Blumenkranc, 77. Pinia Klajnkofman, 78. Chawa Richter, 79. Ajdla Blumenkranc, 80. Gela Rojt, 81. Necha Oberchand, 82. Chaskiel Wajnszelbaum, 83. Nuchym Feferkichen, 84. Hinda Rejzman, 85. Herszek Karpenkopf, 86. Ruchla Kielmanowicz, 87. Sura Blumenkranz, 88. Mala Kalikszta.jn, 89. Frejda Horendreksler, 90. Berek Cukierman, z Janowa, 91. Jan Domański z Gorajca gm. Radecznica, 92. Józef Szpot w Zaolszynie ad Janów, 93. Marcin Kaproń, z Godziszowa gm. Kawęczyn, 94. Kazimierz Łuszczek, 95. Andrzej Brytan w Zaolszynie ad Janów, 96. Magdalena Sobiło z Łążka gm. Kawęczyn, 97. Józef Kurzyna, 98. Jan Kuśmierczyk z Łążka, gm. Kawęczyn, 99. Dominik Kendra, 100. Józef Szpot, 101. Ludwik Jonak w Zaolszynie ad Janów, 102. Mateusz Kotlik z Łążka gm. Kawęczyn, 103. Agnieszka Flis z Momotów Dolnych, 104. Józef Powęzka z Łążka gm. Kawęczyn 105. Herszek Brener, 106. Gołda Brener, 107. Wólf Szarfsztejn z Janowa, 108. Walenty Piech, z Stojeszyna gm. Modliborzyce, 109. Ziwka Erlichman z Pułankowic gm. Wilkołaz 110. Andrzej Krasny (ojciec), 111. Andrzej Krasny syn Andrzeja, 112. Andrzej Zdybel z Chrzanowa, 113. Mendel Rabinowicz, 114. Icek Spis z Janowa, 115. Moszko Bines z Kraśnika, 116. Ajdla Olender, 117. Frejdla Horendreksler, 118. Herszek Blumenkranc, 119. Abram Dycha, 120. Estera Bukszpan, 121. Dobra Rojt, 122. Zacharyasz Weissberg, 123. Abram Tajchman z Janowa, 124. Franciszek Krysteli z Annopola, 125. Lejba Weiss, z Janowa, 126. Ignacy Krzos w Zaolszynie ad Janów, 127. Stefan Sowa z Janowa, 128. Szloma Troppen z Modliborzyc, 129. Szloma Birman z Janowa, 130. Piotr Dembiec, 131. Jan Zgórka z Wolicy gm. Modliborzyce, 132. Wojciech Gaja z Chrzanowa, 133. Mateusz Wójcik z Zdziłowic gm. Chrzanów, 134. Ojzer Lachter z Janowa, 135. Agnieszka Kata z Pikuli gm. Kawęczyn, 136. Maryanna Czuba z Zdziłowic gm. Chrzanów, 137. Icek Grossgold, 138. Wiktorya Gałus z Janowa, 139, Józef Kurzyna, 140. Magdalena Sobiło, 141. Józef Powęzka, 142. Jan Kuśmierczyk, 143. Mateusz Kotlik, z Łążka gm. Kawęczyn, 144. Marcin Sokal z Jakóby, 145. Antoni Bizek z Biały gm. Kawęczyn, 146. Dominik Kendra w Zaolszynie ad. Janów, 147. Katarzyna Flis, 148. Aniela Flis, z Flisy, gm. Kawęczyn, 149. Tomasz Jackowski, 150. Piotr Dembiec, 151. Ludwik Dembiec z Wolicy gm. Modliborzyce, 152, Michał Moszczyński, 153. Franciszek Moszczyński z Janowa, 154. Anastazya Miechnik, z Godziszowa gm. Kawęczyn, 155. Katarzyna Kajkowska, 156. Andrzej Wieleba, 157. Walenty Bielak, 158. Szymon Bielak, 159. Józef Kajkowski z Andrzejowa gm. Kawęczyn, 160. Aleksander Tochman z Janowa, 161. Michał Kozyra z Krzemienia gm. Kawęczyn 162. Agnieszka Fac z Wólki Ratajskiej gm. Kawęczyn, 163. Józef Kuźnicki z Batorza gm. Chrzanów, 164. Marcin Nieścior z Zdziłowic gm. Chrzanów, 165. Katarzyna Zuraw ze Stojeszyna gm. Modliborzyce, 166. Maryanna Miś, 167. Antoni Miś ze Stojeszyna gm. Modliborzyce 168. Filip Lewczyk z Chrzanowa.

II. przez sąd pokoju w Kraśniku.

1. Stefan Wilk z Kraśnika, 2. Łaja Feld z Kraśnika, 3. Jakób Łyczak z Trzydnika dużego gm. Trzydnik, 4. Mateusz Sosnówka z Rzeczycy gm. Trzydnik, 5. Maryanna Zbęk 6. Józef Jagiełło, 7. Walenty Zbęk, 8. Maryanna Wójtowicz z Węglina gm. Trzydnik, 9. Mordko Frajdenberg, 10. Motek syn Bertka Herszsohna, 11. Franciszek Majcher 12. Anna Majcher z Kraśnika, 13. Kazimiera Komadowska z Rzeczycy Ziem. gm. Trzydnik, 14. Józef Siwierski z Trzydnika małego gm. Trzydnik, 15. Hyłoł Hochsztejn, 16. Hersz Roset, 17. Chaim Tenenbaum, 18. Abram Ajzensztadt. 19. Chaja Gutfrajnt, 20. Herszek Grinberg, 21. Josek Faszynk, 22. Dawid Brener, 23. Boruch Himmelblau, 24. Szaja — Rywka Tabaczkiewicz, 25. Moszek Dawid Ajzen, 26. Nuchym Rajs, 27. Josek Bek, 28. Abram Graf, 29. Jan Potocki syn Stanisława, 30. Tauba Sztejnberg,

31. Szmul Giwercer, 32. Piotr Szczepański, 33. Józef Wróblewski, 34. Boruch Olender, 35. Józef Koszałka, 36. Chaim Briks, 37. Chaim Majer Mandelel 38. Hersz Roset, 39. Alter Zysberg, 40. Tema Karper, 41. Izrael Karper, 42. Icek Lejba Frajdenrajch, 43. Motek Furtal, 44. Mordko Rozenbuś, 45 Majer Sztejnkrycer, 46. Chaim Tenenbaum, 47. Józef Łukasik, 48 Walenty Duma, 49. Michel Fuks, 50 Fajga Małka Goldberg, 51. Berek syn Szmula Herschsohna 52. Herszek Zajler, 53. Szloma Bines, 54. Tema Karper, 55. Michel Blade, 56 Chaim Erlichsohn, 57 Boruch Wajsbrodt 58 Szmul Erlich z Kraśnika, 59. Wawrzyniec Pizoń, 60. Władysław Osioł z Dąbrowicy gm. Potok, 61. Zelman Brawer, 62. Szmul Wajsbrodt, 63 Władysław Mazurkiewicz, 64. Abuś Herszhorn, 65. Moszek Boruch Grosman, 66. Boruch Gutfrajnd z Kraśnika, 67 Michał Baran z Rzeczycy Ziem. gm. Trzydnik, 68 Władysław Mazurkiewicz 69. Apolonia Motuszkiewicz, 70 Anna Majcher, 71. Motek Zylberberg, 72. Józef Kempa z Kraśnika, 73. Antoni Szmidt z Budzynia gminy Dzierzkowice 74 Chil Rozenwaser, 75. Wolf Wolbergier, 76. Szloma Bines z Kraśnika, 77. Michał Sudor, 78. Anna Kraś z Łychowa gminy Trzydnik, 79. Józef Wyrwas w Potoku Wielkim gm. Potok Wielki, 80 Antoni Zdybicki, 81. Tomasz Trynkiewicz, 82. Jan Potocki, 83. Stefan Turkiewicz, 84. Józefa Zielińska, 85. Tomasz Trynkiewicz z Kraśnika, 86. Stanisław Biały, 87. Maryanna Słowak z Majdanu Dąbrowa gm. Trzydnik, 88. Motek Fogiel, 89. Abram Brawer z Kraśnika, 90. Józef Zięba z Olbięcina gm. Trzydnik 91. Syma Szrajer, 92. Fajwel Felberg, 93. Rosza Holcer, 94. Daniel Zylber z Kraśnika, 95. Franciszka Drąg, z Rzeczycy Ziem. gm. Trzydnik, 96. Barbara Krajewska z Trzydnika dużego gm. Trzydnik. 97. Adam Rak z Kraśnika (Podlesie), 98. Antoni Nosal z Kraśnika (Zarzecze), 99. Piotr Zając z Olbięcina gm. Trzydnik, 100. Andrzej Zdyba, 101. Jan Dekiel z Kraśnika, 102. Helena Wojtowicz, 103, Walenty Antosiewicz, z Olbięcina gm. Trzydnik, 104. Lejzor Szyja Rohen, 105. Szloma Chaim Rottenberg, 106. Józef Kępa, 107. Piotr Kępa, 108. Wojciech Wilk, 109. Jan Potocki z Kraśnika, 110. Tomasz Burda z Kraśnika (Piaski), 111. Antoni Klocha z Kraśnika.

III. przez sąd pokoju w Gościeradowie.

1. Michał Sot z Dzierzkowic, 2. Jan Górski z Trzydnika, 3. Antoni Cytan, 4. Szczepan Cytan z Blizkowic gm. Annopol, 5. Jan Saja z Gościeradowa, 6. Andrzej Figura, 7. Maryanna Figura, 8. Piotr Grot, 9. Józefa Grot (wdowa) 10. Józefa Grot (córka) z Szczecina gminy Gościeradów, 11. Tomasz Tomala, 12. Jan Tomala z Borowa gminy Kosin, 13. Maryanna Błaś z osady i gminy Annopol, 14. Weronika Kawa z Liśnika gm. Gościeradów, 15. Antonina Serafinowa z Księżomierza gm. Gościeradów, 16. Barbara Gorczak rect. Borczuch z Dąbrowy gm. Annopol, 17. Stanisław Zgardziński, 18. Jan Zgardziński osada i gmina Annopol, 19. Bartłomiej Trymucha z Swieciechowa gm. Annopol, 20. Józef Trymucha z Miłoszówki gm. Annopol, 21. Karol Grot, 22. Feliksa Grot, 23. Aleksandra Puzio z Szczecina gminy Gościeradów, 24. Michał Serafin, 25. Józef Magdziak z Wólki Gościeradowskiej gm. Gościeradów, 26. Jan Czuliński z Gościeradowa, 27. Julian Szczepański z Annopola, 28. Karolina Latowiec folwark Wólka Gościeradowska gm. Gościeradów, 29. Tomasz Łach folwark i gmina Trzydnik, 30. Karol Zuchowicz, 31. Zofia Zuchowicz z Mniszka gm. Kosin, 32. Tomasz Zuchowicz, 33. Anna Kawa, 34. Julianna Rzymek z Mniszka gminy Kosin, 35. Jan Kuśmierz, 36. Ignacy Maszlak z Liśnika dużego gm. Gościeradów, 37. Ludwika Wołos, 38. Józef Wołos z Grabówki gm. Annopol. 39. Agata Mech z Baraków starych gm. Zaklików, 40. Stanisław Gaj z Opiki dużej gm. Kosin. 41. Maryanna Wilkosz z Księżomierza gm. Gościeradów, 42. Józefa Janiec z Suchodołów gm. Gościeradów, 43. Maryanna Pawłoszek, z Suchodołów gm. Gościeradów, 44. Walenty Wilkosz z Borowa gm. Kosin, 45. Kunegunda Maciejak z Rakówki gm. Kosin, 46. Michał Łopion z Borowa gm. Kosin, 47. Katarzyna Magdziak z Dąbrowy, gm. Annopol, 48. Franciszek Naborczyk z kol. Grabowskiej gm. Annopol, 49. Ludwik Pulnicki z Baraków Nowych gm. Zaklików, 50. Józefa Grot z Szczecina gm. Gościeradów, 51. Andrzej Drop z Borowa gm. Kosin, 52, Paweł Skorupa z Mniszka gm. Kosin, 53, Józef Maziarski z Mniszka gm. Kosin, 54. Franciszek Tomczyk z Wymysłowa gm. Kosin, 55. Józef Wilkosz z Rakówki gm. Kosin, 56. Stanisław Partyka, 57. Michał Wojewoda, 58. Wojciech Deleksa, 59. Józef Bierut, 60. Franciszek Zbiżek, 61. Józef Kozak z Borowa gm. Kosin, 62. Jòzef Matys z Mniszka gm. Kosin, 63. Jòzef Kawa z Mniszka gm. Kosin, 64. Wincenty Szymański z Suchej Wòlki gm. Annopol.

10. Spis zapasów śliwek suszonych i powideł.

Rozp. MGG. Lublin z 11./XI. 1916.

Każdy, kto ma w swojem przechowaniu suszone śliwki lub powidła w ilości ponad ½ puda rosyjskiego, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem towaru, czy też tylko towar ten ma w swem przechowaniu, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie najpóźniej do 5-go grudnia 1916 r. w c. i k. posterunku żadarmeryi miejsca składu towaru, podając rodzaj, ilość, miejsce przechowania, oraz dokładny adres właściciela towaru.

Zamówione, jednak jeszcze w drodze się znajdujące zapasy tych towarów, winien zamawiający zgłosić również w wyżej zakreślonym czasie i podać przytem, u kogo towar zamówił i w jakim w przybliżeniu czasie nadejdzie.

Zapasy poniżej ½ puda rosyjskiego, jakoteż zapasy, znajdujące się w posiadaniu zarządu wojskowego nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

11. Oszczędzanie nafty.

Z powodu znacznej redukcyi kontyngentu nafty przeznaczonej dla obwodu janowskiego wzywa się ludność do jaknajwiększej oszczędności w używaniu nafty.

Dla prywatnego użytku możnaby znaleść tylko 20% do 25% pokrycie (w stosunku do normalnego zapotrzebowania), dla tego okazuje się koniecznem wydanie w tym względzie następujących postanowień a mianowicie:

1. Zapotrzebowanie wszystkich wojskowych miejsc i urzędów cywilnych ma być ograniczone bezwarunkowo tylko do rzeczywistej potrzeby.

2. Do ogrzewania i gotowania (Aparaty naftowe, piecowe i t. d.) nie wolno używać nafty.

3. Także używanie nafty celem czyszczenia należy bezwzględnie ograniczyć.

12. Ług do prania z popiołu drzewnego.

Ad Vdg. MGG. R. S. Nr. 87338/16.

Wskutek stosunków wojennych zastrzeżone ograniczenie mydła, sody i ługu sodowego zmusza do jak największej oszczędności w używaniu tych materyałów do prania. Płyn, który zdatny jest zastąpić ług, rozszczyn sody i mydło do prania, da się pozyskać z popiołu drzewnego, który jak wiadomo zawiera wielką ilość potażu.

W tym celu polewa się popiół drzewny, w stosownem naczyniu drewnianem albo żelaznem, czterokrotną ilością gorącej wody i dobrze zmieszać, przyczem potaż zawarty w popiele rozczynia się. Płyn ten przelewa się potem przez płótno, które jako workowate cedzidło wpiąć trzeba w drewniane ramy. Odpływający czysty płyn dodaje się wprost do wody przeznaczonej do prania, przez co przeczyszczająca siła tejże istotnie wzrasta.

Można też popiół drzewny, zupełnie na biało wypalony, dodać wprost do wody przeznaczonej do prania, przyczem prócz rozczyniającego się potażu też i stałe części, składowe popiołu (podobnie jak piasek do prania i t. p.) usuwają brud przez mechaniczne działanie.

Popiół z węgla kamiennego w opisany sposób, jest nie do użycia.

Z używania w ten sposób sporządzonego ługu należy w jak największej mierze wykorzystać.

(O użytku popiołu drzewnego należy ludność i wojsko pouczyć przez odpowiednie natychmiastowe ogłoszenie.)

13. Robotnicy dla odbudowy Galicyi.

Ad Nr. Exh. 527/28 Cyw. Urz. Pośr. pracy ex 1916.

Poszukuje się:

Wyrobników	173
Cieśli	480
Pomocników ciesielskich	62
Robotników ciesielskich	102
Majstrów ciesielskich	1
Robotników ziemnych	31

Stolarzy	36
Stolarzy maszynowych	2
Rolnych stolarzy maszynowych	5
Stolarzy modelowych	3
Robotników stolarskich	4
Czeladników stolarskich	50
Pomocników stolarskich	30
Chłopaków pomocników	4
Ślusarzy	8
Ślusarzy maszynowych	20
Ślusarzy lepszych do wag decymal.	2
Krawców futrzanych	3
Kowali	13
Majstrów krawieckich	6
Kowali do młota parowego	1
Pomocników kowalskich	13
Kowali do kotłów	2
Robotników do lania żelaza	8
Kręłaczy żelaza	2
Czyścicieli odlewu	2
Prasowników frykcyjnych	5
Prasowników ekscentr.	3
Robotników tartacznych	42
Pilarzy	23
Majstrów wiertniczych	1
Pomocników wiertniczych	16
Maszynistów tartacznych	1
Robotników tartacznych	
Robotników krat żelaznych	5
Robotników tartacznych (Cyrkul)	5
Kręłaczy	1
Maszynistów	1
Monterów	4
Elektromonterów	2
Majstrów murarskich	1
Murarzy	49
Kamieniarzy	10
Szlifiarzy	1
Parobków	11
Parobków leśnych	6
Robotników do wag kopalnianych	40
Kołodziejów	2
Palaczy	5
Dozorców maszynowych	1
Fornierów	4
Mechaników maszynowych	1
Mechaników maszynowych do fabryki tutek cygaretowych	1
Robotników marglowych	30
Pomocników zegarmistrzowskich	2
Cukierników fabrycznych	2
Bednarzy	3
Destylatorów	1
Kamieniarzy żwirowych	10
Kamieniarzy	4
Pomocników kołodziejskich	2
Robotników dachówek	5
Zecerów	5

Zgłaszania przyjmuje Obwodowy Urząd Pośrednictwa Pracy c. i k. Komendy Obwodowej w Janowie jakoteż c. i k. Komendy Posterunków Żandarmeryi.

14. Robotnicy dla c. i k. Grupy przemysłowej I. w Zwierzyńcu obwodu zamojskiego.

(Ad Exh. Nr. 560/43 Cent. Urz. Pośr. Pracy ex 1916.)

Poszukuje się:

Kratowników
Maszynistów
Elektrotechników
Mechaników
Robotników do ostrzenia pił
Robotników do układania drzewa
Heblarzy (do drzewa)
Kołodziejów
Stolarzy
Cieśli
Śuszarzy
Kowali
Palaczów
Bednarzy
Powroźników
Siodlarzy
Robotników leśnych
Robotników kolejowych
Woźniców
Robotników fabrycznych
Wyrobników

Z powodu, że większą część robót wykonywa się akordowo, mogą robotnicy zarabiać dziennie około K 15.— 12.— 10.—. Grupa przemysłowa I. stara się o odpowiednie schronienie i wikt.

15. Wprowadzenie inspekcyi fabrycznej na terenie okupowanym.

(Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12-go września 1916 r.)

1. Dla czuwania nad zabezpieczeniem robotnikom zatrudnionym w zakładach przemysłowych, tych wszystkich dobrodziejstw, które

dla nich stwarza socyalno-polityczne ustawodawstwo — wprowadza się na terenie okupowanym inspekcyę fabryczną i przydziela się do niej jako integralną część nadzór nad ruchem kotłów parowych.

Inspekcyę fabryczną wykonują poszczególni inspektorowie fabryczni — dla nadzoru nad kotłami parowymi przewiduje się oprócz tego także użycie autoryzowanych towarzystw i organów prywatnych.

Nadzór naczelny nad obu rodzajami służby wykonuje starszy inspektor fabryczny, ustanowiony przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

2. Wszelkie prawa i obowiązki, wypływające, stosownie do przepisów rosyjskiej ustawy przemysłowej, z wykonywania inspekcyi fabrycznej, zachowują nadal swoją moc.

Dla urzędowania inspektorów fabrycznych zostaje na razie teren okupowany podzielony na dwa okręgi nadzorcze, mianowicie:

I. Okręg nadzorczy z siedzibą urzędową w Lublinie:

Obwody: Biłgoraj, Chełm, Hrubieszów, Janów, Kozienice, Krasnostaw, Lubartów, Lublin, Puławy, Opatów, Radom, Sandomierz, Tomaszów, Wierzbnik i Zamość.

II. Okręg nadzorczy z siedzibą urzędową w Kielcach:

Obwody: Busk, Dąbrowa, Jędrzejów, Kielce, Końsk, Miechów, Noworadomsk, Olkusz, Opoczno, Pińczów, Piotrków i Włoszczowa.

Służbę nadzoru nad kotłami parowymi obowiązuje w ogólności ten sam podział. Zakres działania poszczególnych towarzystw nadzoru nad kotłami parowymi i autoryzowanych organów prywatnych zostanie później podany do wiadomości.

Pozostawia się do swobodnego wyboru osób używających kotłów parowych, ażeby przy zachowaniu podziału terenowego, ustanowionego dla nadzoru nad kotłami zwracały się w odnośnych sprawach albo do inspektora fabrycznego, albo do którego z towarzystw, autoryzowanych dla terenu okupacyjnego, albo wreszcie do któregoś z autoryzowanych organów prywatnych.

Nadzór nad kotłami parowymi wykonuje się w ogólności według przepisów, które dotychczas obowiązywały. — Zmiany, które okażą się niezbędnemi, zostaną w swoim czasie podane do wiadomości.

4. Działalność inspektora fabrycznego obejmuje w przydzielonym mu okręgu nadzorczym z zasady wszelkie miejsca wytwórczości (zakłady ruchu przemysłowego, fabryki i rękodzielnie) w których w sposób przemysłowy, względnie fabryczny wytwarza się towary.

Inspektorowie fabryczni podlegają starszemu inspektorowi fabrycznemu, a wraz z nim Jeneralnemu Gubernatorstwu.

5. Z zakresu działania inspektorów fabrycznych są wyłączone:

a) Prywatne przedsiębiorstwa górnicze i kopalniane;

b) Przedsiębiorstwa kolejowe;

c) Wydobywanie torfu.

6. W stosunku do pracodawców i pracobiorców jest zadaniem inspektorów fabrycznych czuwać nad wykonaniem prawnych przepisów, objętych rosyjską ustawą przemysłową, względnie rozporządzeniem c. i k. Zarządu wojskowego, normujących:

a) Środki i urządzenia, które przedsiębiorcy są obowiązani stosować dla ochrony życia i zdrowia robotników, zarówno w miejscach pracy, jak i w udzielonych robotnikom pomieszkaniach;

b) Sposób użycia robotników, czas pracy dziennej i odpoczynków;

c) Prowadzenie wykazów robotniczych i ogłaszanie porządku służbowego — wypłatę zarobków i książki robotnicze;

d) Sposób użycia jakoteż przemysłowe i szkolne kształcenie młodocianych pomocników;

e) Obopólny stosunek pomiędzy fabrykantami i robotnikami.

7. Inspektor fabryczny ma współdziałać z Komendami obwodowemi, przy wykonywaniu przepisów ustawy przemysłowej — jako organ nadzorczy i doradczy.

Do oceny próśb o konsens na urządzenie przedsiębiorstwa lub na wprowadzenie zmian w przedsiębiorstwie już istniejącem, należy zawsze zasięgać zdania inspektora fabrycznego, o ile mają być przy tem brane pod rozwagę względy na życie i zdrowie robotników.

8. Ażeby odpowiedzieć swojemu zadaniu, obowiązany jest inspektor fabryczny przez odbywanie rewizyj posiąść dokładną znajomość stosunków w przydzielonych jego nadzorowi zakładach przemysłowych, o ile te stosunki wchodzą w jego zakres działania.

Oprócz tego jest zadaniem inspektora fabrycznego pośredniczyć w sposób słuszny i sprawiedliwy, na podstawie zawodowych wiadomości i urzędowego doświadczenia — pomiędzy interesami pracodawców z jednej a robotników z drugiej strony — i uzyskać zarówno u pracodawców jak i u pracobiorców stanowisko, oparte na zaufaniu, niezbędne dla stworzenia i utrwalenia dobrego współżycia obu kategoryj.

9. Organom wykonawczym inspekcyi fabrycznej zastrzega się prawo bezpośredniego załatwiania korespondencyi pisemnej ze stronami i z władzami I. instancyi.

10. Urzędnicy inspekcyi fabrycznej otrzymają od Jeneralnego Gubernatorstwa urzędowe legitymacye i takież pieczęcie z napisem: „c. i k. starszy inspektor fabryczny". względnie: „c. i k. inspektor fabryczny".

11. Inspektorowi fabrycznemu przysługuje, po wylegitymowaniu się urzędową legitymacyą, wystawioną przez Jeneralne Gubernatorstwo — prawo wstępu o każdej porze, zarówno w dzień jak i w nocy, do wszystkich oddziałów przedsiębiorstwa przemysłowego, z wyjątkiem wstępu do pomieszkań członków zarządu (o ile te osoby mieszkają oddzielnie od robotników) — jak niemniej przysługuje mu prawo wstępu do wszelkich przeznaczonych dla robotników urządzeń fabrycznych (pomieszkań, szpitali, schronisk, ochronek dla dzieci, przytułków dla niemowląt, szkół, zakładów kąpielowych sklepów, i t. p.).

Do stosowania tego przepisu na skutek okazanej przez inspektora fabrycznego legitymacyi, obowiązani są zarówno portyerzy, jak i w ogóle wszystkie osoby, nadzorujące, poszczególne działy fabryki (majstrowie, werkmistrze i t. p.).

Przedsiębiorca lub jego zastępca mogą w czasie inspekcyi towarzyszyć inspektorowi fabrycznemu.

Inspektor fabryczny ma prawo co do kwestyi, wchodzących w zakres jego działania, informować się u każdej, zatrudnionej w przedsiębiorstwie osoby, także u przedsiębiorcy przemysłowego lub jego zastępcy, wszędzie, gdzie tylko odbywa się ruch odnośnego przedsiębiorstwa — w razie potrzeby bez świadków, o ile możności jednak z ominięciem wszystkiego, co mogłoby przeszkadzać ruchowi przedsiębiorstwa.

Na żądanie inspektora fabrycznego, obowiązany jest przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca okazać wydany dla jego zakładu przemysłowego konsens wraz z odnośnymi planami i rysunkami.

12. Jeżeli inspektor fabryczny przekona się, że w którymkolwiek z podlegających mu zakładów przemysłowych nie przestrzega się należycie tych przepisów, które wchodzą w zakres jego działania (§ 6.) — powinien od przedsiębiorcy żądać bezzwłocznego usunięcia takich nieprawidłowości lub wadliwości, a w razie oporu ze strony przedsiębiorcy, względnie jeżeliby najbliższa rewizya miała, odnośnie do postawionych żądań, dać wynik ujemny — powinien o tem donieść właściwej Komendzie obwodowej, dla wdrożenia przepisanego prawem postępowania.

Komendy obwodowe są obowiązane bezzwłocznie zawiadamiać inspektora fabrycznego o swych zarządzeniach, wydanych na skutek jego doniesienia; przeciw wydanemu zarządzeniu może inspektor fabryczny odwołać się do Jeneralnego Gubernatorstwa, a wówczas sprawa musi być przedłożoną do wyższego rozstrzygnięcia.

13. Jeżeli, która z osób, oznaczonych w § 11., wzbrania wstępu inspektorowi fabrycznemu do pomieszczeń, które mają być rewidowane, żądanych przez niego wyjaśnień nie udziela lub inne osoby wstrzymuje od udzielenia tychże, jeżeli zeznaje fałszywie albo usiłuje innych nakłonić do fałszywych zeznań, wreszcie, jeżeli przedsiębiorca przemysłowy lub jego zastępca odmawiają przedłożenia konsensu, planów albo rysunków, odnoszących się do ich przedsiębiorstwa — w takim razie, o ile nie zachodzi czyn, podlegający postępowaniu na zasadzie prawa ogólnego — odnośna osoba staje się winną przekroczenia i zostanie przez właściwą Komendę powiatową ukaraną, stosownie do przepisów ustawy przemysłowej.

14. Inspektorowie fabryczni są przysięgą urzędową zobowiązani do zachowania w tajemnicy wszelkich z interesami i ruchem danego przedsiębiorstwa związanych szczegółów — zwłaszcza mają zachować w ścisłej tajemnicy udzielone im poufnie przez przedsiębiorców wiadomości o urządzeniach technicznych, sposobach fabrykacyi i jakichkolwiek innych właściwościach ruchu.

16. Zarządzenia przeciw podbijaniu cen.

(Ad Präs. Nr. 1400/16 MGG.)

Ustalone ceny miarodajne na czas od 1-go do 31-go grudnia 1916. są uwidocznione w dołączonych załącznikach.

17. Uregulowanie obrotu surową żywicą, produktami żywicznymi i produktami destylacyi drzewa.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 10. Listopada 1916).

Na podstawie rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 97377/P z dnia 15. Września 1916 r. rozporządza się co następuje:

§ 1. Uzyskanie żywicy.

Uzyskanie żywicy w lasach prywatnych odbywa się wedle przepisów i pod kontrolą dyrekcyi dóbr i lasów Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

Właściciele lasów, którzy wydobywaniem żywicy już się trudnią albo trudnić się zamierzają, mają o tem donieść w drodze odnośnej Komendy obwodowej do Centrali surowców przy J. G. W.

§ 2. Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa.

Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa w prywatnych przedsiębiorstwach odbywać się ma wedle przepisów i pod kontrolą Centrali surowców przy J. G. W.

Właściciele takich przedsiębiorstw mają je podać do wiadomości Centrali surowców przy J. G. W. w drodze odnośnej Komendy obwodowej.

§ 3. Dostawa surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa.

Surowa żywica wszelkiego rodzaju (smoła, terpentyna, i t. d.), produkty żywiczne wszelkiego rodzaju, jak kalafonia (żywica terpentynowa i t. d.), gęsta terpentyna, olej żywiczny, odpadki smoły, smoła dla browarów i smoła biała, dalej olej szpilkowy, olej terpentynowy surowy i destylowany, octowe wapno drzewne, dziegieć drzewny, smoła drzewna, i węgiel drzewny mają być oddawane jedynie Centrali surowców przy J. G. W. lub przez nią oznaczonym odbiorcom.

Wolna sprzedaż tych produktów jest dozwolona jedynie na podstawie osobnego zezwolenia Centrali surowców przy J. G. W. Używanie węgla drzewnego jako materyału opałowego jest właścicielom powyższych przedsiębiorstw zakazane. Uzyskany przy destylowaniu drzewa ocet drzewny ma być przerobiony na octowe wapno drzewne.

§ 4. Poprzednio zawarte umowy o dostawy.

Wypełnienie zawartych poprzednio umów o dostawę wyżej wymienionych produktów zakazuje się, o ile nie zgadza się z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Ceny maksymalne.

Nabycie żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa przez Centralę surowców przy J. G. W. i wskazanych przez nią odbiorców uskutecznia się według następujących cen maksymalnych:

A) Żywica:		
Żywica twarda	za 100 kg.	K 80·—
„ płynna	„ 100 „	„ 110·—
B) Kalafonia:		
ciemna	„ 100 „	„ 135·—
jasna, czyszczona według marki przyjętej w handlu:		
FGH	„ 100 „	„ 150·—
J	„ 100 „	„ 160·—
K	„ 100 „	„ 168·—
M-M aż do WG	„ 100 „	„ 178·—
WW i jaśniejsza	„ 100 „	„ 180·—
C) Olej terpentynowy		
zwykły	„ 100 „	„ 280·—
destylowany	„ 100 „	„ 300·—
D) Terpentyna gęsta	„ 100 „	„ 168·—
E) Smoła dla browarów	„ 100 „	„ 155·—
F) Smoła biała	„ 100 „	„ 95·—
G) Odpadki smoły	„ 100 „	„ 69·—
H) Dziegieć drzewny	„ 100 „	„ 15·—
I) Smoła drzewna	„ 100 „	„ 18·—
K) Węgiel drzewny	„ 100 „	„ 10·—
L) Octowe wapno drzewne za 100% kg calcium aceticum		„ 21·—

Przyjmuje się te ceny maksymalne za towar dobrej jakości wolny od obcych domieszek i rozumie się za 100 kg netto loko stacya załadowcza, łącznie z kosztami opakowania.

§ 6. Obowiązek udzielenia wyjaśnień i zgłoszenia.

Każdy posiadacz i przechowawca surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa jest obowiązany zgłosić w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przez odnośną Komendę obwodową swoje zapasy w Centrali surowców, oraz udzielić tejże Centrali surowców lub organom przez nią wyznaczonym wszelkich wymaganych wyjaśnień i przedłożyć wszelkie żądane wykazy.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają, przerabiają lub zajmują się destylacyą drzewa, zobowiązane są dnia 1. i 16. każdego miesiąca przedłożyć Centrali surowców przy J. G. W. przez odnośną Komendę obwodową wykaz uskutecznionego w poprzednim półmiesiącu zbioru lub wyrobu i odstawy swoich produktów.

Potrzebne do tego formularze będą rozdawane przez Komendy obwodowe.

§ 7. Księga składowa.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają i przerabiają lub zajmują się destylacyą drzewa albo handlem surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa, mają prowadzić dokładną księgę składową, w której ma się bieżąco zapisywać zbiór, względnie nabycie i odstawę wymienionych w § 3. produktów,

§ 8. Zezwolenie przewozowe.

Produkty, wymienione w § 3., mają być wysyłane jedynie na podstawie zezwolenia przewozowego Centrali surowców przy J. G. W.

Dla przesyłek Zarządu wojskowego nie są potrzebne tego rodzaju zezwolenia przewozowe.

§ 9. Postanowienia karne.

Kto dopuszcza się naruszenia niniejszego rozporządzenia, do naruszenia tegoż wzywa lub zachęca innych, podlegnie karze aresztu aż do sześciu miesięcy lub grzywnie pieniężnej do wysokości 10000 Koron, które te kary mogą być wymierzane osobno albo obie razem.

Nadto bez wdrożenia postępowania sądowego ulegną niezgłoszone towary konfiskacie na rzecz Centrali surowców a to bez żadnego odszkodowania ze strony skarbu wojskowego.

§ 10.

To rozporządzenie wchodzi w zastosowanie z chwilą jego ogłoszenia.

18. Stan chorób zakaźnych w miesiącu listopadzie 1916.

Tyfus plamisty:

Chrzanów 2 (1), Janów 7, Kraśnik 1, Michałówka 1.

Tyfus brzuszny:

Polichna dolna 1, Wierzchowiska 1, Janów 9, Godziszów 2, Krzemień-Nowa Osada 1, Ruda 1, Modliborzyce 2, Wolica 2, Metelin 2, Ostrów 1, Zalesie (Wilkołaz) 1, Zaklików 2. Dębina 1, Majdan (Zakrzówek) 2 (1), Zakrzówek 4.

Ospa:

Błażek 1.

Szkarlatyna:

Polichna dolna 2, Modliborzyce 4, Radwanówka (Potok) 3, Zaklików 7 (2).

(Uwaga: Liczby objęte nawiasem oznaczają przypadki śmiertelne).

19. Zguby.

Zgubili:

Jan Bogacz z Wilkołaza I., swoją kartę identyczności ważną do 31./12. 1916,

Jan Samolej z Wilkołaza I., swoją kartę identyczności ważną do 31/.12. 1916,

Jan Wojtowicz z Dzierzkowic, swoją kartę identyczności ważną do 31./12. 1916.

Znalazcy kart mają je oddać na najbliższym Posterunku Żandarmeryi lub Straży skarbowej.

Nadużycia będą surowo karane.

20. Otwarcie publicznych szkół.

(Obwieszczenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12. listopada 1916 r.).

Otwarcie publicznej szkoły realnej w Puławach.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Puławach „publiczną szkołę realną". Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: „c. i k. Dyrekcya publicznej szkoły realnej w Puławach".

Otwarcie publicznego gimnazyum realnego w Zamościu.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Zamościu „publiczne gimnazyum realne". Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: „c. i k. Dyrekcya publicznego gimnazyum realnego w Zamościu".

Otwarcie publicznego gimnazyum realnego w Pińczowie.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Pińczowie „publiczne gimnazyum realne", Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: „c. i k. Dyrekcya publicznego gimnazyum realnego w Pińczowie.

Otwarcie publicznego seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Lublinie.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Lublinie „publiczne seminaryum nauczycielskie żeńskie". Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz „c. i k. Dyrekcya publicznego seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Lublinie".

Otwarcie publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Zamościu.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Zamościu „publiczne seminaryum nauczycielskie męskie". Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: „c. i k. Dyrekcya publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Zamościu".

Otwarcie publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Solcu.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Solcu nad Wisłą (obwód Wierzbnik) „publiczne seminaryum nauczycielskie męskie". Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: „c. i k. Dyrekcya publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Solcu".

DODATEK.

Ograniczenie bezpłatnego lub po zniżonej cenie wydawania drzewa budowlanego z lasów rządowych dla pogorzelców wojennych w terenie okupacyi.

Rozp. W. G. G. Odz. Leś. Nr. 51.867/16 z dnia 21/9 1916.

W. G. G. z doświadczenia przekonała się, iż przy bezpłatnem lub po zniżonej cenie wydawaniu drzewa budowlanego dla pogorzelców wojennych, powstały nadużycia.

Celem uniknięcia tych nadużyć wydano następujące zarządzenia:

1. Bezpłatne wydawanie drzewa budowlanego, lub po zniżonej cenie dla pogorzelców wojennych w miastach absolutnie nie będzie miało miejsca, a na wsi tylko wyjątkowo i dla bardzo biednych ludzi, którzy mogą przedstawić niezbite dowody niemożności odbudowania dotychczas swych mieszkań, i dlaczego do tego potrzebują drzewa budowlanego, a nie cegieł lub desek.

2. Z ułatwienia, bezpłatnego lub po zniżonej cenie wydawania drzewa z tytułu akcyi zapomogowej będą mogli korzystać tylko ci

petenci, których zabudowania zostały zniszczone działaniami wojennemi. Do odbudowy domów spalonych przed wojną i po okupacyi nie nastąpi żadna udogodniona sprzedaż drzewa.

3. Dostarczenie tanich cegieł i desek, przy istnieniu pod 1. wymienionych przepisów wedle zapasów — w każdym razie w ograniczonym rozmiarze, nastąpi w czasie uznanym za dogodny przez Komendantów obwodowych.

4. Podania wpływające do urzędów gminnych od członków tejże mają być sprawdzone przez funkcyonaryuszy gminy pod osobistą ich odpowiedzialnością. W ten sposób, iż podania petentów nie zasługujących na uwzględnienie mają być wyłączone. Inne należy podać w spisie przy końcu każdego miesiąca do Komendy obwodowej przy równoczesnem podaniu zabudowanej powierzchni, zniszczonych budynków drzewa budowlanego potrzebnego do odbudowy i desek lub drzewa na opał a także ilości, jakoteż okoliczności przemawiających za bezpłatnem lub po zniżonej cenie oddaniu materyału.

W tym celu poleca się sporządzić następujące druki:

Gmina	Proszący (Miejscowość dom Nr.)	Oznaczenie mającego się odbudować budynku	Powód zniszczenia budynku	Powierzchnie zabudowanie	Podanie ilości żądanego drzewa budowlanego		Podanie ilości żądanego drzewa opałowego	Żądana ilość desek	Żądana ilość cegieł	Poświadczenie potrzeby uwzględnienia proszącego	Usprawiedliwienie spuźnionej odbudowy	Miejsce dla uwag Komendy obw. i Komitetu Ratunkowego
					Okrąglaki	Deski						

5. Nakoniec należy zwrócić uwagę urzędów gminnych na to że te małe ilości drzewa oddanego na odbudowę mieszkań, dla których nie jest dopuszczona zniżka ceny wedle powyżej podanych warunków, nie należy umieszczać w tym spisie, tylko ma się je wprost przedłożyć Obwodowemu urzędowi leśniczemu, a ten zrealizuje je wedle możności na podstawie rachunku ceny szacunkowej.

C. i k. Komendant obwodu:

von THALHAMMER w. r.

Pułkownik.